

Н.В. Гнітій,
магістр педагогічної освіти, викладач кафедри хімії
Полтавський університет споживчої кооперації України,
м. Полтава

МОДЕРНІЗАЦІЯ СТРАТЕГІЙ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ХІМІЧНИХ ЗНАТЬ ЗА КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЮ СИСТЕМОЮ ВИКЛАДАННЯ

Однією із передумов входження України до єдиного Європейського простору вищої освіти є реалізація ідей Болонського процесу, а саме: впровадження кредитно-модульної системи, що встановлює єдині загальні вимоги щодо підготовки фахівців з усіх спеціальностей. Це породжує низку суперечностей. Звісно, що ці суперечності мають як об'єктивний, так і суб'єктивний характер. Ми пропонуємо свій шлях їх вирішення на прикладі викладання хімічних дисциплін у економічному вузі – ПУСКУ (Полтавському Університеті споживчої кооперації України). Викладачу, який звик докладати колосальні зусилля спочатку на усунення прогалин у хімічних знаннях першокурсників, які не знають навіть назв хімічних елементів, не говорячи вже про опанування класів неорганічних чи органічних сполук, а тільки тоді вже працювати над підготовкою фахівців відповідного профілю, дуже важко не тільки забезпечувати якісне виконання вимог Державних стандартів вищої освіти, а ще й цікаво та з використанням нових інтерактивних технологій вести перевірку якості. Складно... Але можливо. Наша кафедра хімії розробила низку принципово нових видів організації контролю якості знань студентів. Розглянемо декілька з них більш детально:

1. Для контролю систематичності та активності роботи на лабораторних заняттях розроблені різномірневі картки та тестові завдання, що допомагають навіть найслабшим студентам гідно й на належному науковому рівні представити свої знання. Під час роботи на занятті студентська група виконує одночасно різні види діяльності (3 чоловіки працюють з навчальними картками, ще 3 з тестовими завданнями, 2-3 відповідають біля дошки, а їх відповідь доповнюють та аналізують студенти-опоненти, 3 - 4 обмірковують виробничі ситуації «кейси». На наступну пару ролі змінюються.

2. При оцінці індивідуальних завдань ми цілком відмовилися від розгляду рефератів (навіть пошукового характеру), як від такого виду робіт, що не відповідає вимогам сучасності і прийшли до рішення на даному етапі розвитку вищої школи ввести індивідуальну самостійну

навчально-дослідну робота студентів (ІСНДРС) як одну з форм контролю знань.

Студенти нашого університету щорічно представляють свої дослідницькі роботи на міжнародних та внутрішньо вузівських науково-дослідних студентських конференціях. Робота студентів та викладачів оцінюється достойно – всі учасники НДР морально та матеріально заохочуються адміністрацією університету.

Висновок: цілісна система контролю процесу навчання надає можливість отримувати зворотний зв'язок між запланованими очікуваними результатами і реальними показниками діяльності. На підставі результатів контролю викладацький склад може оперативнo корегувати організацію та проведення навчально-виховного процесу, спрямовувати дії на поліпшення результатів акредитацій, показників якості підготовки фахівців.

Н. І. Міщенко, викладач,
opera7575@mail.ru

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

РОЛЬ СТУДЕНТСЬКОЇ СУБКУЛЬТУРИ У ПРОФЕСІЙНІЙ СОЦІАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ

Інтеграція вищої школи України у європейський освітній простір призвело до актуалізації суттєвих якісних змін у пріоритетах щодо підготовки фахівців соціально-педагогічної сфери. Визначенню особливостей сучасного характеру соціально-педагогічної діяльності присвячено дослідження багатьох науковців, серед яких М. Галагузова, І. Зверева, А. Капська, Л. Коваль, Г. Медведєва, Л. Міщик та ін.

Але поза увагою науковців залишається проблема використання соціалізуючого впливу студентської субкультури на професійне становлення майбутніх соціальних педагогів.

Зазначимо, що саме вища школа має виступати не тільки як система освіти, а все більше як відкрита система професійної соціалізації особистості. Як відомо, за вимогами Болонської системи провідними принципами побудови навчального процесу у вищій школі є: пріоритет самостійного навчання, принцип активності, практична спрямованість.

Натомість, як засвідчує досвід, цілком очевидним є протиріччя між вимогами до особистості в умовах «модернізації освіти» і готовністю самої молоді до цих якісних особистісних змін.